

mænd og, som Foreninger af denne Art, har et velgjørende Niemed, havde i Aaret 1849 en Kassebeholdning af 148 Rbd. nogle Mark og Skilling. Denne Beholdning berøvede i den Toldbygning, som ligger syd for Kolding Na, fordi nemlig Toldkassereren velvilligen havde paataget sig at være Foreningens Kasserer. Da Kolding blev angrebet af Slesvig-Holstenerne under Oberst Zastrow den 20de April 1849, ilede denne Embedsmand, der var under meget vanskelige Forhold, med at redde de kongelige Penge og Papirer, men han var ikke istand til at medtage de Penge, som tilhørte den borgerlige Kasseforening, da de berøvede i et Pengekriin, hvortil Directeurerne hver havde sin Nøgle; han kunde altsaa ikke aabne Skrinet, og tage Kassen med under den fjendtlige Gøværild lod sig ikke gjøre; han maatte altsaa lade Kassen staae, og, da man siden, efterat Byen var besat af vore Folk, kunde komme ind i Bygningen, fandtes Kassen opbrudt og Beløbet borttaget. Dette Tab blev naturligviis anmeldt i sin Tid for vedkommende Erstatningscomitee, men der kunde ikke reises Krav paa Erstatning, da § 4 i Loven af 30te Juni 1850 ikke tilliger nogen Erstatning for Tab af Penge eller andre let transportable Ting. Der blev siden ansøgt om Erstatning hos den Comitee, der havde dannet sig til Indsamling af frivillige Bidrag til Fordeel for de betrangte Syder, men der kunde heller ingen Erstatning forstaaes derfra, fordi denne Comitee havde gjort sig det til Regel kun at erstatte enkelt Mand's Tab, men ikke de Tab, som Associationer havde lidt; altsaa — Tabet kunde ikke erstattes. Imidlertid føles det temmelig haardt, og det var derfor, at Bestyrelsen af denne Forening har tilladt sig gjennem mig at indgive et Andragende til Rigsdagen om at faae nogen Erstatning. Da der imidlertid ikke er noget retligt Krav tilstede, har jeg ikke turdet indlade mig paa selv at stille noget Andragingsforslag, men min Mening med at bringe Sagen paa Dmtale her idag er kun at henvende de 12 ærede Medlemmers Opmærksomhed paa denne Sag, for om de maaskee ikke endnu kunde finde Anledning til at gjennemgaae dette Punkt og hvad der hører dertil. Finde de, at der er nogen Billighed, der taler for, at der bliver

taget Hensyn til dette Andragende, vilde det være dem let at stille et Andragingsforslag til 3die Behandling; skulde de derimod finde, at der ikke var tilstrækkelig Grund til at gjøre det, ja, saa maa Andragendet falde, men saa vilde det heller ikke have hjulpet, om jeg havde tilladt mig at stille et Andragingsforslag. Det var kun dette, jeg idag vilde tillade mig at udtale.

Finantsministeren: Jeg maa gjøre den ærede sidste Rigsdagsmand opmærksom paa, at det vilde være meget betænkeligt, om man gif ind paa det Andragende, som saaledes er stillet, og det Dnsse, han saaledes har udtalt, skjøndt jeg ikke skal nægte, at de Vedkommende kunde være trængende til Hjælp. Men jeg maa gjøre opmærksom paa, at der deels findes mange Andre, der ere trængende til Hjælp, og at der dernæst ikke her er Tale om et Erstatningskrav, som er nægtet udbetalt alene paa Grund af en formel Mangel, der tildeels har fundet Sted hos selve den ifølge Loven nedsatte Erstatningscomitee, men at her er Tale om et Erstatningskrav, der har været Gjensstand for den ifølge Loven nedsatte Erstatningscomitees Prøvelse, og er bleven afviiist. Det gaaer ikke godt an i mine Tanker, uden paany at udsætte sig for at optage hele Erstatningsagen, at gaae ind paa saadanne Andragender. Vil man først tage Sagen paa den Maade, at man, hvergang der kom et Tilfælde frem, hvor man, ved at tage Hensyn til samtlige concrete Omstændigheder, vilde finde, at Billighed meget talte for, at der gjordes Noget for de Vedkommende, saa blev dette et heelt nyt Arbejde, og saa blev der Spørgsmaal om en Supplementlov til den engang givne Krigsskadeserstatningslov. Dette maa jeg meget fraraade; for det Første, fordi man aldrig kom tilende med et saadant Arbejde, men for det Andet ogsaa virkelig, fordi at i den Grad har Vedkommende ikke Krav paa Krigsskadeserstatning af Staten, at man kunde indlade sig paa saadanne Undersøgelser af Billighedskrav. Sagen er bleven engang omhyggeligt behandlet; det troer jeg maa erkjendes; de Vedkommende have hurtigt faaet en meget anstændig Erstatning; i enkelte Tilfælde har den været meget rundelig, i andre